

Մ ՈՒՐՐ Զ ԱԿՈՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ՄԱՅՐ ԵՒ ԿԵՂԵՅԻ

ԾՆՈՒԿԱԿԱՆ ԵՏԲ ԵՐԿՐՈՐԴ ԿԻՐԱԿԻ

26 ՅՈՒՆԻՈՒՐ 2020

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ 1
Ողորմութեան Կանչ մը (17)	Էջ 2

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ
ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԷՆ
 (58.13-59.7)

Այսպէս կ'ըսէ Տէրը.- «Եթէ Շաբաթ օրը, իմ սուրբ օրս, հրաժարիս քու ցանկութիւններդ կատարելէ, եթէ Աստուծոյ նուիրուած Շաբաթ օրը ուրախարար ու նուիրական համարես, եթէ գայն պատուես՝ քու ընթացքդ փոխելով եւ թշնամական խօսքերէ հեռու մնալով, եւ յոյսդ Տիրոջ վրայ դնես, այն ատեն երկրի բարիքները պիտի պարգեւեմ քեզի եւ քեզի պիտի տամ այն ժառանգութիւնը որ քու հօրդ՝ Յակոբի խոստացայ: Ահա ես՝ Տէրս ըսի»:

Միթէ կը կարծէք թէ Տէրը ձեզ փրկելու կարողութիւնը չունի՞, կամ փակե՞ց իր ականջը, որպէսզի ձեզ չլսէ: Ո՛չ: Բայց ձեր մեղքերը պատճառ կ'ըլլան որ խրամատ բացուի ձեր եւ

Աստուծոյ միջեւ, այնպէս՝ ինչպէս ձեր անօրէնութիւններուն պատճառով Աստուած երես դարձուց եւ չորսմեցաւ ձեզի: Որովհետեւ ձեր ձեռքերը արիւնով պղծուած են եւ ձեր մատները՝ մեղքով. ձեր շրթները սուտ խօսեցան, ձեր լեզուները անիրաւութեան գործիք եղան: Չկայ մէկը որ արդարութիւնը պաշտպանէ. չկայ մէկը որ իրաւունքով դատ տեսնէ. դուք

ձեր շահերուն համար սուտերու կ'ապաւինիք եւ ուրիշները կը խաբէք. չարութիւն կը յղանաք եւ մեղք կը ծնանիք: Ձեր լարած դաւերը քարբերու հակիթներ են, որոնցմէ ուտել ուզողը մահ կը գտնէ, որովհետեւ իժ է անոնց մէջիւնը: Ձեր հիւսած դաւերը սարգի ոստայն են, որոնցմէ հագուստ չ'ըլլեր եւ բանի չեն ծառայեր: Դուք բնաւ չէք կրնար արդարանալ ձեր գործերով, որովհետեւ

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՏԻՄՈԹԷՆՈՍԻՆ ԳՐԱԾ ԱՌԱՋԻՆ ՆԱՄԱԿԷՆ
 (4.12-5.10)

Հաւատացեալներուն օրինակ եղիր խօսքովդ, վարմունքովդ, սիրովդ, հաւատքովդ եւ մաքուր կենցաղովդ: Մինչեւ գալս հոգ տար իրենց՝ Աստուծոյ խօսքէն կարդալով, յորդորելով զիրենք եւ սորվեցնելով: Անփոյթ մի՛ գտնուիր այն շնորհքին նկատմամբ որ մարգարէական հոգիով քեզի տրուեցաւ, երբ երէցները ձեռք դրին քու վրայ: Այս ըսածներուն մասին խորհէ եւ գանոնք գործի վերածելու աշխատէ, որպէսզի ամէն մարդ յայտնապէս տեսնէ քու յառաջդիմութիւնդ: Ուշադիր եղիր թէ՛ դուն քեզի եւ թէ՛ սորվեցուցածիդ, եւ միշտ ալ այսպէս մնա՛, գիտնալով որ այդ ձեռով ո՛չ միայն ինքզինքդ կը փրկես, այլ նաեւ բոլոր քեզ լսողները:

Հաւատացեալ-ներուն օրինակ եղիր խօսքովդ, վարմունքովդ, սիրովդ, հաւատովդ եւ մաքուր կենցաղովդ:

Երբեք խստութեամբ մի՛ յանդիմաներ ձեր մէկը, այլ մեղմութեամբ յորդորէ գայն, ինչպէս հօրդ պիտի ընէիր: Երիտասարդները եղբօրդ տեղը սեպէ, պառաւները՝ մօրդ, իսկ երիտասարդուհիները քրոջդ տեղը դիր եւ ամենայն մաքրութեամբ մօտեցիր անոնց: Պատուէ եւ խնամէ ա՛յն այրիները որոնք իսկապէս որբեւայրի են: Իսկ երբ այրի մը գաւակներ ու թոռներ ունի, պէտք է անոնք նային իրեն, որպէսզի սորվին բարեպաշտութիւնը նախ տան մէջ կիրարկել՝ ծնողներէն իրենց տրուած խնամքին փոխարէն հոգ տանելով անոնց, որովհետեւ Աստուծոյ համար ա՛յդ է իրաւ եւ ընդունելի բարեպաշտութիւնը: Իսկական այրին այն է՝ որ

... ձեր մեղքերը պատճառ կ'ըլլան որ խրամատ բացուի ձեր եւ Աստուծոյ միջեւ...

մէկը չունի, յոյսը միայն Աստուծոյ վրայ դրած է եւ գիշեր-ցերեկ աղօթքով ու խնդրանքով կ'անցընէ իր ժամանակը: Իսկ հանգստութիւն ու վայելք փնտռող այրին կենդանի մեռած մըն է արդէն: Այնպիսիներուն այս պատուէրները տուր որպէսզի անարատ ըլլան: Իսկ մէկը որ իրեններուն եւ մանաւանդ իր ընտանիքի անդամներուն հոգ չի տանիր, այնպիսին իր հաւատքը ուրացած մըն է, շատ աւելի գէշ՝ քան անհաւատ մը:

Այրի սեպէ միայն ա՛յն կիները որոնք վախճուելու անց են, մէկ անգամ ամուսնացած, եւ բարի գործերով վկայուած են, այսինքն՝ զաւակներ մեծցուցած, հիւրասէր եղած, ճամբորդ հաւատացեալներուն խոնարհաբար ծառայած, նեղութեան մէջ եղողներուն օգնած, եւ իրենք զիրենք ամբողջութեամբ բարեգործութեան տուած են:

**ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԷՆ
ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ
(3.13-21)**

Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոս կ'ըսէ.- «Ոչ ոք երկինք ելաւ բացի մարդու Որդիէն, որ իջաւ երկինքէն, ուր կը գտնուէր: Եւ ինչպէս որ Մովսէս պղնձեայ օձը բարձրացուց անապատին մէջ, նոյնպէս ալ պէտք է մարդու Որդին բարձրանայ, որպէսզի անոր հաւատացողը յաւիտենական կեանք ունենայ: Որովհետեւ Աստուած ա՛յնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ իսկ իր միածին Որդին տուաւ, որպէսզի անոր հաւատացողը չմեռնի, այլ յաւիտենական կեանք ունենայ: Որովհետեւ

Աստուած իր Որդին աշխարհ ղրկեց, ո՛չ թէ որպէսզի Որդին աշխարհը դատապարտէ, այլ որպէսզի աշխարհը փրկէ: Ով որ կը հաւատայ անոր՝ չի դատապարտուիր. իսկ ով որ չի հաւատար անոր, արդէն իսկ դատապարտուած է, Աստուծոյ միածին Որդին չհաւատալուն համար:

«Եւ դատապարտութիւնը այս է. հակառակ անոր որ լոյսը աշխարհ եկաւ, մարդիկ խաւարը լոյսէն աւելի սիրեցին, որովհետեւ չարութիւն կը գործէին: Ով

որ չար գործ կը կատարէ, կ'ատէ լոյսը եւ լոյսին չի գար, որպէսզի իր գործերը չյայտնուին: Սակայն ով որ կը կատարէ ինչ որ ճշմարիտ է, լոյսին կու գայ, որպէսզի յայտնի ըլլայ թէ իր գործերը Աստուծոյ կամքին համաձայն գործուած են»:

... Աստուած ա՛յնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ իսկ իր միածին Որդին տուաւ, որպէսզի անոր հաւատացողը չմեռնի, այլ յաւիտենական կեանք ունենայ:

**ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆՉ ՄԸ
ԱՊՈԹԵԱՐ ԸԷԱԸՍԻԷՆ**

ՀԵՌՈՒԱՎ՝ ՀԷՆՐԻ ՆՈՒԸՆ

ԹԽՈՒԳԱՆՈՒԹԻՒՄ ԿԱՐՕ ՄՐԿ. ՆՈՒՈՒՍԵՆԱՆԻ

ՄԵՐ ՅԱԲԵՐԸ

Ով Տէր, աշխարհդ – այնքան սիրած աշխարհդ, որուն մասնակցիլ եւ զայն ամբողջութեամբ վայելելու լուգեցիր – ցաւի մէջ է: Փոքր ցաւեր ու մեծ ցաւեր: Յաւը՝ եղբօս փոքր դստեր Տոմինիքին, որ հիւանդանոցին մէջ կ'ապաքինի՝ երեսին վրայ կատարուած վիրաբուժական գործողութենէ մը ետք: Յաւը՝ հօրս, որ առաջին անգամ ըլլալով կը ճամբորդէ առանց մօրս, եւ խորապէս կ'ապրի անոր կարօտով: Յաւը՝ վանականի մը, որ միայնակ կը զգայ: Յաւը՝ ուսանողին, որ գործ չի գտներ...: Բայց նաեւ ցաւը՝ Մաթօ Կրոսոյի Հնդկներուն, որոնք կեղեքուած են, եւ ցաւը՝ եպիսկոպոսին, քահանաներուն, քոյրերուն որոնք կը փորձեն օգտակար դառնալ: Յաւը՝ բազմաթիւ մարդոց ու կիներուն, որոնք ականատես կ'ըլլան աշխարհի սպառազինման մրցավազքին եւ վիատութիւն կը զգան զայն կասեցնելու իրենց փորձին մէջ: Յաւը՝ բանտարկեալին, քաղցածին, եւ բազմաթիւ անոնց՝ որոնք ուրախ եւ գոհունակ կը թուին բայց պատռտած կը զգան ներքին տաժանքէ, յանցանքի զգացումէ, ամօթէ, ինքնակասկածանքէ, եւ իրենց իսկ անհանդարտութիւնը յաղթահարելու անկարողութենէ:

Քու աշխարհդ է, ով Տէր, որ ցաւի մէջ է: Կարեկից Աստուած ես: Եկար մեր ցաւերը բաժնելու: Կը խնդրեմ որ ժողովուրդիդ տաս յոյս, քաջութիւն, գօրութիւն եւ հաւատք: Տո՛ւր որ չխորտակուինք մեզ շրջապատող չար ուժերէն, թափանցէ՛ մեր հոգիներէն ներս ու յաճախ բնակէ՛ մեր մէջ: Մեզմէ քշէ՛ չար այս ուժերը, եւ ցոյց տուր ճամբան դէպի Քեզ, որ Լոյս, Կեանք, Ճշմարտութիւն, Բարութիւն, եւ, ամէն բանէ վեր՝ Մեր ես: Ամէն:

(Շարունակելի 17)